

عنوان مقاله:

بهره گیری از نور طبیعی در معماری سنتی

محل انتشار:

اولین کنگره بین المللی پژوهشهای علوم میان رشته ای در شهرسازی و معماری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

حسن دهدشتی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، پردیس علوم و تحقیقات خوزستان، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

مجید شجاعی - استادگروه معماری، دانشکده فنی شهید چمران، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

نور خورشید را میتوان موثرترین عامل اقلیمی تاثیرگذار بر بافت شهر و شکل گیری ابنیه سنتی دانست که با توجه به موقعیت و شدت تابش سبب سازماندهی فضایی و ایجاد راهکارهای مناسب برای کنترل و هدایت نور طبیعی شده است. در نتیجه میتوان عناصر متعددی همچون ارسی ها، پنجره، شبک و روزن را در فضاهای معماری مشاهده کرد که برای تعامل با نور آفریده شدهاند. راه حل هایی که امروزه به دلیل پیشرفت تکنولوژی و تکیه بر آن به فراموشی سپرده شده است. در معماری ایرانی، تامین شرایط مناسب برای مشاهده و تجربه تنوع طبیعی نور و تاکید بر این تنوع از راه عناصر معماری، میزان نور، شیوه های بهره گیری از آن، جلوگیری از ورود تابش مزاحم و روشنایی بخش های مختلف همواره مرکز توجه معمار بوده است. کاربردهای وسیع نور، خواه عملکردی باشد یا فیزیکی یا معنوی، در معماری سنتی ایرانی حکیمانه به خدمت گرفته شده است. سعی این پژوهش آن است که این شیوه ها را شناسایی و گردآوری کند. بدین منظور در کنار مبانی نظری از گونه مسکونی بهدلیل به کارگیری همه جنبه های نور طبیعی در آناستفاده شده است. توجه به جنبه های معنایی و فیزیکی در راستای یکدیگر و اهمیت به نور روز آموزهای از برخورد پیشینیان ما با این مقوله است.

کلمات کلیدی:

نور و معماری، معماری ایرانی، نور طبیعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/699179>

